

Gülistanda Gül Kokmak 2

– Ali ÖZKANLI · 07 Mart 2009

Edipler sevdasını nakşedince satırlara
Yüreğimize esen tatlı meltemler yetti
İnci tanesi dizelerle gönlümüz bayram etti
Aşkın coğrafyasından çıkan ışıklarla
Gül tomurcukları baharda kıyama kalkınca
Yürek güzelliklerini satırlarından okuduk ağlayarak
Onlar ki yetişecek fidanlar için toprağı kazmaktadır

Gülümüzü ölçülerimize mihenk
Hayatımıza ahenk, hayallerimize renk yapamadık
Müjdeli şafakların sevdasıyla
Hülyalarımız yanıp tutuşsa da
Hayatımıza umut ışığı olmadı
Gölgelerimiz hep karanlıkta kaldı
Gül'den çıkan kutlu ve mutlu ışıklar
Yüreğimize şimşek olup çakmaktadır

Batan güneşlerin arkasından donakaldık
Topraklarımıza rahmet bulutları gelmez oldu
Gül'süz hayatla ufuklarımıza karanlık düşüyor
Hakikat denizine yelken açan sevda akıncıları
Hüzünle hicret ettiler yurtlarına
Gönüller çağlayan olup yârine akmaktadır

Gönül pencerelerimiz kapandı
Gerçekleri göremez olduk
Umutsuzluk, hüznün ve çileler
Gözyaşlarımızda çiçek olup açtı
Bahar dalında sevda açan çiçeklerimiz sarardı
Kardelenlerimiz boynu bükük kaldı
Vuslat kervanını kaybeden hayallerimiz karardı
Gül kokusunu alamayan gönüllerimiz iflas etti
Elmasla taçlanacak yüreklerimiz kömüre dönüştü
Kanadı kırık sevdalarımız umudunu kaybetti
Özlemler artık gönülleri yakmaktadır

Ertelenmiş hayalleri
İpe çekilmiş idealleri
Âşına olduğumuz melalleri
Aşk iklimine erdirmek için Gül'e çok muhtacız
Dalları kırılmış, karanlıklara sarılmış
Umutları yorulmuş, yollarına tuzaklar kurulmuş sevda iklimine
Aşkı getirmeye mecbur ve de mahkûmuz
Çünkü Gül yüzlü Nebi bizlere bakmaktadır.

09.11.2008